

1947

(Stupňovanie produktívnej práce)

Rok 1947 sa už začal v znamení pokoja a mieru. Ľudia sa púšťali do práce v pokojnejšej atmosfére, aby rany spôsobené dlhotrvajúcou krvavou a ničivou vojnou čo najskôr zacelili. Život sa čoraz viac začal vracieť do normálnych koľají. Zameškaná produktívna práca sa stupňovala a životná úroveň sa začala tiež priaznivo rozvíjať. Čo sa počas vojny zničilo, mohlo byť teraz napravené. Továrne pracovali s plnou kapacitou, čím sa zvyšovala aj kúpna sila, keďže sa zlepšili zárobky pracovníkov. Aj keď sa napríklad odevy mohli kupovať na lístky v obmedzenom množstve, obyvateľstvo bolo najpotrebnejšími kúskami odevu zásobené. Zásobovanie obyvateľov potravinami ešte nebolo celkom dostatočné, preto sa aj v tejto oblasti zaviedol lístkový systém, aby sa nedali nahromadiť zásoby. Nedostatky boli aj v zásobách mäsa a tuku. Samozásobitelia žili v priaznivejších podmienkach.

(Vražda)

8. augusta sa v obci stala tragická udalosť. Manželka Orbána Száza vo vlastnom dome napadla a viacerými strelami zavraždila svoju sestru a jej manžela. Žena bola v pozhnanom stave. Dvaja súrodenci žili v jednom dome, mali spoločnú kuchyňu. Atentát sa stal vtedy, keď bol manžel vrahyne pracovne v Česku. Tragédiu vyvolalo to, že Orbán Száz sa počas maďarskej okupácie zaoberal zberom mlieka v obci. Kým bol manžel na fronte, mliekareň spravovala Helena so sestrou Žofiou. Veľmi pekne sa dohodli až dovtedy, kým sa sestra Heleny nevydala za mládenca z Komjatíc. Keďže chceli mať na starosti zber mlieka aj počas druhej Československej republiky, manžel Heleny na to reflektoval aj po návrate z frontu, lebo pred Maďarmi zložil z toho skúšku. Avšak teraz bol uprednostnený Ján Dragúň, lebo bol Slovákom a so svojou manželkou chcel viesť zber mlieka. Vznikli z toho hádky, ktorých dovŕšením bola vražda.

Svoje dve obete zastrelila počas obeda pri kuchynskom stole. Viacerými výstrelmi z revolveru oboch zranila, následne ich zamkla a nechala dvoch nešťastníkov zvíjať sa v kaluži krvi. Obete nedostali prvú pomoc, v dôsledku čoho vykrvácali, ledva v nich bol život, keď vylomili dvere. Vrahyňa po vykonaní tohto ohavného činu prišla do dediny (vražda sa stala pod vinohradmi), aby sa sama udala. S revolverom v ruke hlásila na obecnom úrade, že zastrelila svoju sestru a jej manžela a nechala ich v kuchyni. Obete boli ešte nažive. Manžel v dôsledku vykrvácania po

niekoľkých minútach zomrel. Jeho manželku, ktorá bola v poŕehnanom stave, chceli previezť do nemocnice, ale počas cesty zomrela aj ona. Prípado vyvolal v obci veľké zdesenie, keďže sa tu takáto krvavá sestrovražda ešte nikdy nestala.

Vrahyňa bola nitrianskym krajským súdom odsúdená na 16 rokov odňatia slobody, z čoho si odsedela 9 rokov.

(Betónový chodník na Hlavnej ulici)

V lete tohto roku bol od Námestia sv. Jána po Hlavnú ulicu vybudovaný betónový chodník. Pri stavaní chodníka bol zneužitý zaplánovaný materiál – cement, prostredníctvom ktorého sa mohla zvýšiť odolnosť chodníka, vedúci práce ho rozdal obyvateľom ulice za alkohol, následkom čoho sa povrch chodníka kvôli slabej zmesi na viacerých miestach rozdrvil. Taktiež nemal žiadny zmysel ani chodník vedúci na stanicu, zemitý štrk a málo cementu neviazalo – celý chodník sa rozpadol.